

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

BŘEZEN

Báječný lyžák 7.A

Divadelní klasika nás baví!

Znáte ilustrátora Lukáše Urbánka?

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se

20.2. se vrátila 7.A z lyžařského výcviku

20.2. proběhla 6. akce turistického kroužku na trase Přítoky- Kutná Hora

24.2. Škola nanečisto potěť

24.2. vyrazili zástupci redakce na setkání Dětské tiskové agentury v Praze

27.2. jel 8. a 9. ročník do Kolínského divadla na hru Sluha dvou pánů

3.3. proběhla poslední Škola nanečisto

6.3. jel KMD na představení Přízrak Londýna do Divadla Hybernia

6.3. děti z družiny navštívily Domov pro seniory U Pražské brány, aby v rámci akce Otvírání srdíček předvedly seniorům pásmo básní a písniček

9.3. navštívila 6. a 7. třída v Kolíně divadelní představení Scapinova šibalství

10.3. si prohlédla 5. třída a 4.B výstavu o hradech na Pražském hradě

25.3. končilo plavání 4. AB a 1.C

25.3. proběhl tvůrčí projektový den ke školní výstavě Víťame jaro

25.3. vyrazili do Kolína soutěžít v matematice někteří zástupci 5. ročníku

26.3. jel J. Jasanský z 9. A soutěžít na okr. kolo olympiády ve fyzice

Stane se

27.3. vyrazí turisté do Miškovic přes Zárybník

27.3. tanečníci ze 7.A pojedou na taneční soutěž do Kolína

28.3. je Den učitelů (výročí narození J. A. Komenského- rok 1592)

30.3.- 1.4. pořádá škola na MěÚ výstavu Víťame jaro

1.4. má plavání 1. AB

2.4.-4.4. máme velikonoční prázdniny

7.4. mají žáci ředitelské volno, neboť pedagogové se školí, školní družina je v provozu, jídelna je zavřená

8.4.-16.4. proběhne jarní sběr papíru, shromážďujte a tříd'te už nyní- noviny zvlášt', časopisy a karton také

8.4. se koná matematická olympiáda v Kolíně pro 6.-8. ročník, okr. kolo

10.4. jede na dopravní hřiště do Kolína 5. třída

14.4. vyrazí 2 smíšená družstva z 2. stupně na Expedici Karakoram do lanového centra v Praze

15.4. se účastní zástupci 4. a 5. třídy v Kolíně turnaje ve vybíjené

20.4.-21.4. proběhne na 1. stupni program Adry věnovaný tématu Den Země

22.4. má program ke Dni Země 2. stupeň

Fotografie z Otvírání srdíček a z lyžáku 7.A

Žijeme ve škole...

Lyžákem jsem se prosmála

Konečně jsem se dočkala! Od soboty 14.2. do pátku 20.2. byla naše třída 7.A na lyžáku ve Františkově (u Rokytnice nad Jizerou).

V sobotu ráno jsme se sešli v 7.30 před školou, což se mi vůbec nelíbilo, protože jsem musela brzo vstávat :D . Před odjezdem byl docela zmatek... všechno to papírování, kam si máme dát jakou tašku... Ale jakmile jsme vyjeli a neviděli rodiče, začali jsme si pořádně užívat. Cesta byla zábavná, a

když jsme přijeli do cíle, všichni se hrnuli ven z dveří - hlavně aby tam byli první. Potkali jsme se i z druhou třídou, protože těm lyžák končil a jeli tím samým autobusem nazpátek. K chatě jsme ťapali po svých. Zvenku chatka vypadala velice malá, a tak jsme na chvíli znejistili, ale když jsme ji prošmejdlili, zjistili jsme, že je její velikost úplně dostačující. Všechny holky z naší třídy včetně mě jsme bydlely na půdě. Jen co jsme si vybalili věci, šli jsme lyžovat. Mně osobně sjezdovka moc neuchvátila, ale byla

dostačující a hlavně byla přímo nad chatou, takže jsme ani nemuseli chodit bůhví jaké krpály. Rozdělili jsme se do dvou družstev: lyžaři a nelyžaři. A jaký jsme měli program kromě lyží? Po večeri byl asi hodinu volný čas, pak jsme se sešli v jídelně, kde jsme hráli do devíti různé hry, které každý den připravoval jiný pokoj. Večerka byla v deset a do jedenácti jsme se mohli koukat na film - toho jsme samozřejmě hnedka využili a dívali se na horor, a pak všichni spali úplně někde jinde, protože jsme se báli... Druhý den jsme šli na běžky, strašně mě to bavilo, protože jsem neustále padala na zem a všichni se strašně napadali a nasmáli. Po večeri jsme hráli velice zábavné hry a předváděli naše scénky. Taky jsme šli taky na procházku do Rokytnice, jezdili na lopatách, z nichž jsme také neustále padali. V úterý jsme ráno lyžovali a odpoledne jsme šli na běžky, na které jsem se velice těšila po předchozích zkušenostech, což jsem brzy přehodnotila, když jsem zjistila, že pojedeme na vleku (vyjela jsem naštěstí celá) a také když jsem před sebou viděla ty velikánské kopce. Ale i přesto jsem se strašně smála, hlavně když jsme jeli delší úsek dolů, protože tam jsem pořád padala. Držela jsem se ve dvojici se svojí kámoškou, ani jedna z nás neuměla pořádně brzdit, takže jsme byly pořád na zemi. A takhle to probíhalo stále. Ve čtvrtek jsme měli závod ve slalomu a na běžkách. Večer se všechno vyhodnotilo a dostali jsme medaile. Další den

jsem si dopakovali a jeli domů. Lyžák jsme si velice užili a každý na něj bude vzpomínat v tom nejlepším!

Kamča, foto kolektivní 7.A

Žijeme ve škole...

Co vás nejvíce pobavilo na lyžáku. Kdo si myslíte, že se nejvíce zlepšil?

Pí.uč. Kolpaková- Na lyžáku mě nejvíce bavilo, když jste se naučili lyžovat. První dny byly únavné a

vždycky tam přichází taková chvilka beznaděje, jestli to může vůbec fungovat. A ono to většinou zafunguje! Kdo se nejvíce zlepšil? Myslím, že každý toho na sobě hodně zlepšil. Je samozřejmě vidět velký pokrok na dětech, které nikdy nelyžovaly a tady začly. Ale myslím si, že každý se vylepšil, protože jsme všechny cepovali, co mají a nemají dělat a každý se snažil být lepší. Je strašně složité něco změnit, co má při lyžování (i jinak) člověk

zafixované - pro děti i dospělé.

Letošní lyžák byl nejpohodovější ze všech. Děti super, kolegyně super, na chatě pohoda, večerní legrace, pes neštěkal a nevytl. Užila jsem si to.

Pí.uč. Hampejsová- Já musím říct, že tentokrát jsem se bavila neustále. Pobavili mě samozřejmě nejenom ti lyžaři, kteří se učili do nuly, ale asi nejvíce mě pobavily běžky. Tam jste obrovsky bojovali všichni. Také se mně líbily večerní scénky a hry. **Nejvíce obrovská soutěživost a vůle zvítězit p. uč. Kolpakové v pěvecké soutěži 🎵** Kdo se zlepšil? Musím říct, že nejvíce se asi zlepšili ti, co začínali od nuly a naučili se za ten týden lyžovat. Udělali vlastně ten největší skok. Ale všichni se nějak zlepšili nebo se alespoň snažili!

Pí.uč. Choutková - Opravdu nejde říct, co mě nejvíce pobavilo. Já jsem se bavila pořád! Na sjezdovkách, na běžkách, na chatě, při ošetřování raněných a dokonce i při jídle. Nemohu vyzdvihnout jen jeden okamžik.

A kdo se nejvíce zlepšil? Těžko to posoudit. Já si myslím, že všichni se nějakým způsobem „sklouzli“, a to bylo naším cílem.

Co tě nejvíce pobavilo na lyžáku?

Šárka Havlinová- Všechno, ale nejvíce asi běžky.

Honza Bug- Challenge chubby bunny, karneval a držkopády z běžek a lyží.

Petr Ladýř - Karneval.

Veronika Postupová- Mě bolel lejtka.

Zdena Divíšková- Mě bavila hra, jak nám paní učitelka dala kartu, a pak vytahovala různé barvy a podle těch jsme se posouvali a na jedné židli nás sedělo třeba šest.

Ondra Štuller- Pády.

Žijeme ve škole...

Plaveme Na Fialce

Dne 12.2.2015 jely třídy 2.B a 3.B poprvé na plavecký výcvik do Říčan Na Fialku. Nám všem se tam moc líbilo! Paní učitelky nás rozdělily do skupin: neplavci, poloplavci a plavci. Plavecké centrum Na Fialce je prosklená budova s bazény rozdělenými podle hloubky. Paní učitelky plavání tam jsou moc hodné a už se těšíme až zase pojedeme!

Eva Kůsová (Velma) a Natálie Chmelařová (Míša) z 3.B

Hrát na jakýkoli hudební nástroj je úžasné!

Třída 3. A drží prvenství v nejvyšším počtu žáků ve třídě. Je nás moc, ale není to tak strašné. Myslím, že fungujeme lépe než leckteré třídy, kde je dětí zásadně méně. Na druhou stranu – čím víc dětí, tím větší pravděpodobnost, že přibývá výjimečných dětí. Co takhle hra na hudební nástroj? V naší třídě

hraje hned několik dětí. Je fantastické, že mají chuť trénovat – na kytaru hraje Míša Olivová a Tom Pecka, na klavír Adam Tulis, Terka Prouzová a Honza Hakl, a dokonce na violoncello Pét'a Kubelka. Všechny děti nám pravidelně ukazují, co nového se naučily, a my jim nadšeně tleskáme! Nejen v hudební výchově.

Držím všem dětem palce, ať se jim dílo daří a jsou skvělými hudebníky.

H. Kolpaková

Sněhuláci pro Afriku (bez sněhu)

Také v letošním roce jsme se přihlásili do projektu Sněhuláci pro Afriku, z jejichž výtěžku je zajištěna přeprava sesbíraných kol do africké Gambie. Na kolech děti mohou snadněji překonávat několikakilometrové cesty do školy. Celý projekt se zrodil na gymnáziu v Ostravě- Hrabůvce, z těchto míst také vychází veškerá organizace.

Letos se nám nepodařilo vychytat jediný den se sněhem. Museli jsme si tedy pomoci temperami, pastelkami, fixy..., ale to nevadí, každý, kdo chtěl, má svého sněhuláka a může se těšit pohledem na kamiony, které se v létě vydají na cestu. Sesbírali jsme částku 1150 Kč, v největší míře se o ni zasadily děti prvního stupně.

Všem dětem, které vylovily z kasičky 50 korun a nebylo jim líto zapatlat si ruce barvami, velmi děkuji!

H. Kolpaková a M. Choutková

Žijeme ve škole...

Po exkurzi v deníku Právo jsme se podívali do redakce Novinek.cz

Na tiskovou konferenci o deníku Právo vyrazili 24.2. dva redaktori Puzzlíku s p. učitelku Bílkovou a dozvěděli se zajímavé věci- o tvorbě tištěných i webových novin, o novinářské etice, ale třeba i o tom, jestli dnes umí redaktori češtinu. Konferenci vedl za redakci Práva pan Zdeněk Kovařík, za inzerci Jan Reiter, Vladimír Plesnik zastupoval zahraniční rubriku a u Novinek.cz jsme zpovídali Vladimíra Dušánka.

Jonáš píše: Měl jsem možnost podívat se do redakce deníku Právo a účastnit se tiskové konference o tom, jak noviny fungují. Setkali jsme se i s redaktory školních časopisů z celé republiky. Redakce Práva má asi 250 lidí na různých pozicích. Jsou to nezávislé noviny.

Bylo to opravdu zajímavé. Během exkurze jsme se dozvěděli, jak se vytváří noviny. Měly by obsahovat hlavně seriózní zprávy, ale i trochu zajímavostí, skoro bulváru, protože si to lidi žádají. Ale všechno ověřené!

Podívali jsme se na to, jak se graficky noviny sestavují, jak se upravují články a fotky nebo třeba jak se dělá TV program.

Dozvěděli jsme se mnohé o historii a současnosti Práva.

Znáte Novinky.cz, Sport.cz, Super.cz? Ty jsme taky navštívili, redakce je ve stejné budově. Patří jak pod Právo, tak i pod Seznam. Zjistili jsme, jak se tady píší zprávy a vkládají na webové stránky. Víte, z jakých televizních kanálů a novin zprávy Novinky a Sport získávají? Získávají se z důvěryhodných zdrojů, např. z ČTK, ale i z BBC, ověřují se i u jiných zdrojů. A pochopitelně mají vlastní redaktory v terénu. Mají denně přes milion uživatelů, což je tedy dost.

Nakonec jsme dostali knihu o tom, jak Marie Poledňáková točila své filmy.

Bára Pavelková zase hodnotí: Mně se osobně nejvíce líbil připravený sál, kde probírala konference, protože na stole byly připravené třeba láhve pití a různé tiskoviny jako na opravdové konferenci, na židli měl každý dárek. Ale i prohlídka budovy byla velmi zajímavá. Všude měli výbornou techniku, obrovské televize a notebooky. Hodně jsme se dozvěděli - třeba, kolik stojí novinářské vybavení na fotografování. Víte to? Okolo 450 tisíc korun! To je suma, co? A kolik váží, taky nevíte? Někdo se domníval, že okolo 50 a 100 kg. Tak to bych vážně nosit nechtěla☺, ale pravda je, že to, co nosí fotograf s sebou, váží kolem 10 kg. Prostě, bylo to zajímavé!

Paní učitelka Bílková dodává: A co doporučují redaktori Práva mladým, začínajícím novinářům? Hodně číst, protože slovo je základní nástroj novin! Vyprávět, novinářina je o vyprávění příběhů. Nepsat jen suché, nezajímavé zprávy, ale aby byl text pro čtenáře zajímavý, dodat názory lidí z ulice, psát reportáže, zachytit atmosféru. A pochopitelně se vzdělávat v češtině, není to jen pravopis, ale i schopnost používat synonyma, znát význam slov. Je to zajímavé zaměstnání.

Sluha dvou pánů je nesmrtelný

Každoročně vyrážíme do Kolínského divadla, letos se 27.2. osmáci a devátáci vydali na představení "Sluha dvou pánů". Představení je velmi oblíbené, protože je vtipné.

Je to komedie o sluhovi Trufaldinovi, který se nechá najmout dvěma různými šlechtici proto, aby měl víc peněz a aby, když ho jeden vyhodí, tak stále měl práci u druhého. Pak ale nestihá pořádně sloužit ani jednomu z nich, což znamená velké množství zmatků a vtipů, u kterých se nejde nesmát. Zamotaný děj komplikovalo i to, že jeden šlechtic byl muž a druhý žena, která se převlékala za svého mrtvého bratra. Do toho se přidaly menší, nepodstatné zádrhly. Nakonec se oba dva šlechtici potkali. Byli do sebe zamilovaní už od začátku, ale nevěděli, že se hledají tímto způsobem. Pochopitelně vše končí dobře. Když se našli, tak spolu byli už pořád a sluha u nich dvou stále pracoval. A taky si našel slečnu.

Výkony herců mě velice příjemně překvapily. Hlavně Roman Vencl, který hrál Trufaldina, protože zahrál dokonale každou scénu. Co se mi však nelíbilo, bylo to, že když byla nějaká hodně vtipná scéna, tak ji několikrát opakovali, aby se diváci smáli... to už nebylo potom moc vtipné. Byla to ale taková drobnost, která se lehce přehlídne díky skvělým hereckým výkonům i zamotanému příběhu. Celé představení má cca 135minut. Mně se představení líbilo a rozhodně je můžu doporučit.

Text Luca, doprovodné foto z internetu ze stránek Moravského divadla Olomouc

Žijeme ve škole...

Objevovali jsme tajemství Pražského hradu

Prohlídka Pražského hradu, která se konala 10.3., působila na všechny žáky krásně. Hlavní město Praha a Pražský hrad jsou spolu pevně spojeni. I když jsme hodně chodili, byl to nádherný zážitek. Dejte si ale pozor na ceny, suvenýry jsou tu velmi drahé. Bylo zde hodně

cizinců, takže jsme si všimli, že všechny tabulky byly napsány i jinými jazyky než česky. Na náměstí byli srandovní lidé převlečení za kašpara a krále, mohli jsme se s nimi vyfotit. A taky jsme viděli, jak se mění hradní stráž.

Zajímavosti Pražského hradu

Na Hradě probíhá výstava Hradu a zámky objeované a opěvované a na tu jsme taky vyrazili.

Co tu bylo? Třeba relikviář svatého Maura, pochází ze 13. století, našli ho komunisté a v roce 1995 byl vyhlášen druhou nejvzácnější památkou republiky. První nejvzácnější památkou jsou korunovační klenoty Karla IV. Když jsme šli kolem kopie koruny Karla IV., paní průvodkyně nám říkala, že na konci té koruny je kříž a vtom kříži trn z trnové koruny Ježíše Krista. Byla tam vitrína s hrnečky ve tvaru hradu z Křivokláta, spousta soch, obrazů

a knih, část karlštejského pokladu a zvláštní vrátka, která byla celá ze dřeva, byla z Karlštejna a prý jimi procházel sám Karel IV. Závěrem jsme šli do Zlaté uličky a konečně jsme se dozvěděli, že Zlatá ulička není ze zlata!

Pét'a, Ád'a, Amby, Saša

Na fotu my, Hrad a exponáty -socha z Kuksu, replika korunovačních klenotů a pravý relikviář sv. Maura

Pohodové tulipány

Dne 13.3. měla třída 3.B tvoření s paní Vedralovou a Čepelákovou z Pohodového světa. Vyráběli jsme z vyfouknutých vajec tulipány. Tvoření se nám moc líbilo!

Velma Eva Kůsová,

Zajímáme se o svět okolo...

Hybernii navštívil Jack Rozparovač

V pátek jsme jeli na poslední letošní představení KMD- muzikál Přízrak Londýna.

Představení je z dob viktoriánské Anglie. Život žen v zanedbaných částech Londýna byl těžký. Najednou se objeví brutální vraždy pěti prostitutek.

Napětí mezi ženami a muži se začíná stupňovat. Ženy se začínají mužům vzpírat. Objeví se pouliční bitky mezi muži, kteří se podezřívají navzájem. Brzy i samotná královna je znepokojena vzestupem kriminality v této čtvrti.

Do tohoto zmatku ještě přichází Scotland Yard s marnými pokusy získat důkazy a dopadnout vraha. A kdo byl pachatel brutálních vražd, kterému se začalo říkat Jack Rozparovač? Byl údajně psychicky nemocný. Trpěl bludy, se kterými se hádal. Při pokusu zabít sestru jedné ze zabitých se hádal také se

svou mrtvou matkou. Když už se jí chystal podříznout hrdlo, do domu vtrhl její přítel a zachránil ji.

Rozparovač nakonec spáchal sebevraždu. Skočil z mostu do řeky Temže a utopil se. Ve skutečnosti však Přízrak Londýna nebyl nikdy dopaden a odhalen.

Mně se představení líbilo, jen občas mi přišly některé scény přehnaně drastické, třeba popisy znetvořených těl. No byla to prostě drsná detektivka, až hororová.

Doufám, že klub bude pokračovat i nadále, protože paní učitelka Šustová, která KMD organizuje, odchází do zaslouženého důchodu.

Text Jonáš, foto internet

Poprvé na pódiu

Poprvé v životě jsem si zahrál na začátku března divadlo na pódiu s nejmladšími účastníky divadelního souboru, a to před živým publikem. Mnoho srandy jsme zažili nejen při výstupu samotném, ale také při zkouškách...

Ve tři hodiny odpoledne před premiérou jsme se sešli v kinosále s ostatními „herci“ ve věku okolo 13 let, abychom si vyzkoušeli jednotlivé scénky. Divadlo se totiž neskládalo z jednoho celku, ale z několika různých etud, které jsme během roku nashromáždili. Jednalo se o scénky hlavně veselé a vtipné, pak také hudební a dokonce i strašidelné. V den vystoupení jsme si to vlastně zkoušeli úplně poprvé v celku, takže mohu říct, že byl celkem zmatek a chaos, ale nakonec jsme to nějak stihli. Během zkoušení jsme si užili mnoho srandy a stejně tak v průběhu vystoupení. Z jednotlivých kostýmů jsme se totiž převlékali přímo na jevišti za komické, veselé hudby. Z hlediště to nejspíš vypadalo vtipně, a stejně tak i na jevišti, ale bohužel došlo i k řadě zmatků. Kostýmy byly totiž všechny na jednom stojanu a rekvizity všechny v jedné bedně, proto jsme čas od času zapomněli na nějakou rekvizitu, nebo jsme v tom chaosu nenašli svůj kostým, tak jsme si vzali jiný. To se nám celkem podařilo zamaskovat, proto z jeviště vypadalo vše v pořádku, tedy alespoň podle mé mamky. Jelikož se jednalo o mé první veřejné účinkování v divadle, byl jsem na výsledek opravdu natěšený, ale také jsem před vystoupením měl opravdu trému, která postupem výstupu upadla. Lidé se nesmáli pouze nad pointou scénky nebo nad vtipnými hláškami či výrazy, ale také nad nechtěnými chybami. Protože, jak už jsem řekl, nebylo moc času na zkoušení, došlo někdy i na improvizaci. Celé vystoupení trvalo asi hodinu. Po skončení jsme konečně zjistili, jaký je to pocit, když vám lidé tleskají při uklonění a potleskem vás vyzývají znovu na jeviště. Lehká nespokojenost z našeho výstupu a pochybnosti o výsledku nás rychle přešly, když na nás čekali spokojení rodiče a učitelé s pochvalami. Nakonec se celé divadlo vydařilo. Dokonce plánujeme další divadlo někdy v létě, které se bude zakládat zase na jiném principu a domlouváme se o dalším divadle, které by se zakládalo čistě na improvizaci. Celé představení bylo zaznamenáno a dostaneme ho na CD. Těším se, až uvidím, jak vše vypadalo z pohledu diváka! ☺

Honza

Ptáme se...

Závody ve čtenářském klubu

Myslíte ve čtení? Nikoliv, ale na kajacích. A proč by ne? Naše pozvání přijal Lukáš Urbánek, fotograf a ilustrátor půvabných knížek např. „Babočky“, a „Hurá na kajak“. Vyslechli jsme jeho zajímavé povídání a pustili se do díla. Děti si připravily pohádkovou postavičku, papírový kajak a dráhu na závody. Napříč třídou 2.B vedlo lanoví a po něm se spouštěly kajaky.

Bylo vítězů, ale ne poražených, a hlavně spousta legrace.

Hana Hájková

Lukáš Urbánek tvoří originální ilustrace

Knihy s jeho ilustracemi jsou zajímavé výtvarně, nečtenáře mile překvapí tím, že se podobají komiksu. (např. knihy o doktoru Rackovi) L. Urbánek ilustroval řadu knih a učebnic, Lucka Kubelková a Majda Kozáková ho zpovídaly, abychom se dozvěděli, jak ilustrátor pracuje.

1. Věnujete se ilustracím dětských knih i knih pro dospělé? Co je zajímavější, proč?

Určitě je zajímavější ilustrovat dětskou knížku. Tam člověk může mnohem víc vyvádět a vymýšlet si spoustu blbostí a je to mnohem různorodější. Takže určitě mám radši kreslení knížek pro děti.

2. Malujete také obrazy na výstavy nebo jen knihy?

Maluju obrázky, ne obrazy – oleje. Ale vystavuji ilustrace, které mají formát 100x70. Takže taky dělám vlastně veliké obrazy

3. Děláte vedle knih i nějaké jiné umění?

Občas dělám velké obrázky, když mám výstavu, ale jinak hlavně ty knížky a animace. Takže ne... Pak už jenom užitkové věci, třeba animace pro českou televizi.

4. Všimli jsme si, že jste ilustroval učebnici pro 2.ročník- je velký rozdíl mezi ilustrací knihy nebo učebnice? Co je zajímavější?

Už je to dávno. Ilustroval jsem matematiku pro 1.stupeň. 1.- 5. třídu. Ilustrovat učebnici a knížku je velký rozdíl. U učebnice musíte být poslušní a vymyslet to tak, aby tomu malé děti rozuměly. Takže tam nemůžete vymýšlet nějak moc svých blbostí. Ale jde to udělat i zábavně, takže učebnice, které

jsem ilustroval, mě bavily. Ale když si dělám knížku podle sebe, tak je to volnější práce.

5. Za postavu Dr. Racka jste obdržel cenu, co vás baví na knihách s tímto hrdinou?

Pozor, teď momentálně budu dělat 3. díl! Racka mám strašně rád, protože je to moje

první autorská kniha. To znamená knížka, kterou si vymyslíte sami. Tak ho mám strašně rád a baví mě na něm úplně všechno.

Ptáme se...

6. Jste uváděn jako spoluautor- znamená to, že jste i příběhy o dr. Rackovi vymýšlel?

Víceméně ano. Dr. Racek jsou básničky, které psala Milada Rezková. Ale společně jsme vymýšleli o čem to bude. Povídali jsme si o tom. Já jsem neveršoval, ale bavili jsme se o tom, kam by ta kniha měla mířit. Takže ten nápad spolu vymýšlíme.

7. Kdo vás inspiroval k takové postavě?

Neuvědomuji si, že by mě přímo někdo inspiroval. Mě inspirovala ta postava sama. Koupil jsem si na bleším trhu figurku. Hrozně se mi líbila a s ní jsme vyrazili do přírody, že ji budeme fotit, protože seděla na motorce. Zrovna mě čekala cesta, že pojedeme s dětmi o prázdninách různě po Čechách, tak jsem zabalil Dr. Racka s sebou. Má fotku dokonce i s Ještědem a tak.

8. Máte vlastní děti, které vás nějak ovlivňují při tvorbě, vyprávíte si s nimi, jak mají postavy vypadat?

Děti mám čtyři. Inspirují mě, ale že bychom se bavili o tom, jak mají vypadat, to ne. Ale inspirují mě každý den.

9. Čtete rád dětské knihy, když je ilustrujete?

Čtu je moc rád. Sám pro sebe si je nečtu, protože mě baví i knížky pro dospělé. Miluji komiksy pro dospělé. A knížky pro děti čtu dětem před spaním.

10. Ilustroval jste také Robinsona Crusoa, je těžké vytvořit novou, jinou podobu, když tato kniha byla už mnohokrát ilustrována? Čím je vaše ilustrace nová?

To musí posoudit někdo jiný. Bylo to zajímavé. Bavilo mě to. Nikdy to nemůžu udělat tak hezky jako Zdeněk Burian. Pokusil jsem se o jiný pohled. Myslím, že se to vcelku povedlo.

11. Kterou knihu s vašimi obrázky máte nejraději a kterou považujete nejzajímavější pro děti?

Nejradši mám knížky, které jsem tu ukazoval. Všechny stejně. Nejvíc srdečně asi první díl Dr. Racka, protože to byla první moje autorská knížka, která je úplně ze mě. Pak Babočky a Kajak. Ty jsou moje nejoblíbenější.

12. Vaše obrázky jsou napůl jako komiks, napůl koláž z různých obrázků, vypadají jednoduše. Jak na ně reagují děti, co se jim líbí?

Děti, co mám zkušenost, reagují dobře. Já myslím, že je baví ta jednoduchost. Děsilo by je, kdyby to nemohly nakreslit, takže se to snažím dělat jednoduše. Aby to děti inspirovalo. Aby kreslily taky.

13. Máte nějaký ilustrátorský vzor? Koho obdivujete?

Mám jich spoustu. V Čechách bych řekl asi Jiřího Šalamouna a Aloise Mikulku. Jejich knížky jsou skvělé. Myslím, že jsou boží. Ale vzorů je určitě víc.

14. Která vaše knížka se podle vás nejvíce líbí dětem?

Mají rády (ze zkušenosti) právě Dr. Racka. Ten je slavný a asi ho zná mnoho lidí. Ale nejvíce mých ilustrací viděly děti v učebnicích.

15. Chodil jste do zušky?

Ano chodil. I na keramiku, na výtvarku...

16. Kde máte ateliér?

V domě.

Na fotografiích je autor a momentky z akční besedy ve čtenářském klubu

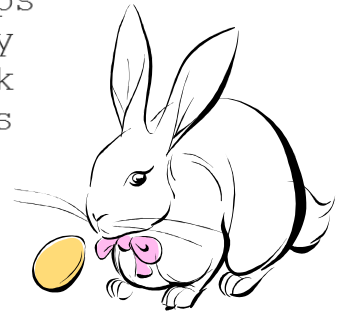

Mluvíme anglicky...

Easter word search

hot cross buns
 pussy willow
 chocolate
 daffodils
 butterfly
 decorate
 carrots
 flowers
 colours
 basket
 easter
 spring
 tulips
 bunny
 chick
 grass
 lamb
 duck
 eggs
 dye

What kind of music do bunnies like?
 flip flop.

How does a rabbit keep his fur looking good?
 With hare spray!

How do you know carrots are good for your eyes?
 Have you ever seen a rabbit wearing glasses?

How does the Easter Bunny stay fit?
 EGG-xercise and HARE-robics.

How does the Easter Bunny travel?
 By hare plane!

What do you call rabbit with fleas?
 Bugs Bunny!

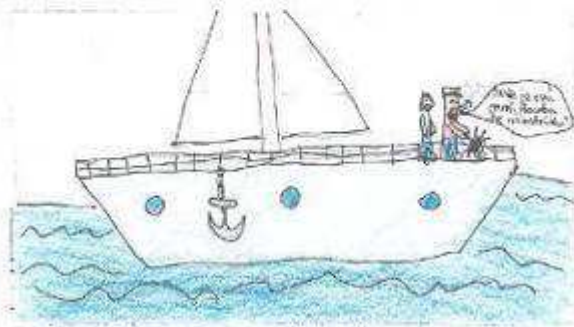

How many Easter eggs can you put in an empty basket?
 Only one – after that it's not empty anymore.

Objevitelé...

POLÁRNÍK ROALD AMUNDSEN

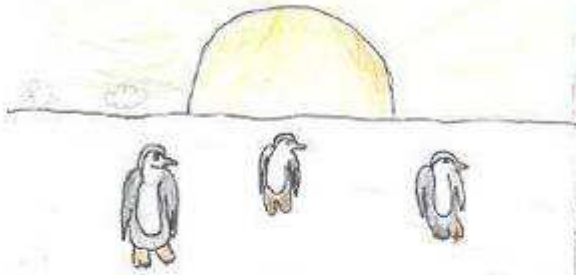
V 21 letech vstupuje Amundsen do námořnictva, kde jeho celoživotní dráhu silně ovlivnil slavný Nor F.Nansen

Amundsen se narodil 19.7.1872 v rodině norských kapitánů a majitelů lodí

Po návratu z první expedice začal Amundsen uvažovat o dobytí severního pólu. Pro tento účel začal upravit Nansenovu loď Fram

Než se mu podaří lo zrealizovat tento projekt, předběhne ho Američan Peary. Zaměřuje se tedy na Jižní pól, kde dosud lidská noha nestanula

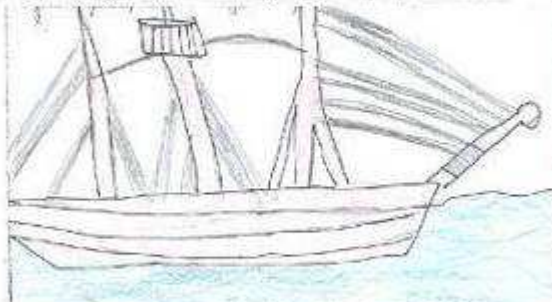
14. října se Amundsen vydává se čtyřmi společníky na jižní pól. Dosahuje ho po dvou měsících 14.12.1911

Během výpravy objevil pohoří Maud tyčící se do výšky 4500 metrů

Dlouho po své výpravě byl však kritizován za to, že při expedici zabíjel své psy jako potravu pro zbývající psy

Po dosažení jižního pólu, Amundsen určil polohu severního magnetického pólu.

Amundsen byl mezi prvními kteří začali zachraňovat posádku Nobileho vzducholodi. Jeho hydroplán se zřítíl a Amundsen zemřel. Jeho tělo se nenašlo

Myslíme si...

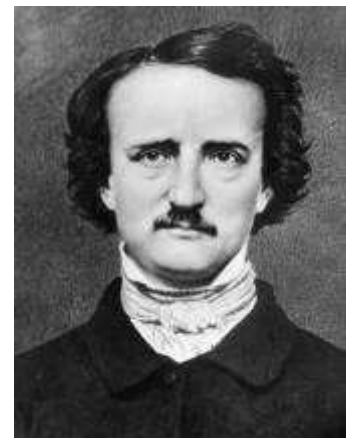
Podivný experiment

Podivný experiment je film natočen podle povídky spisovatele E. A. Poe. Film pojednává o mladém studentovi psychiatrie a odehrává se v ústavu v odlehlých horách na konci 19. století. Mladý student Edward se tehdy vydal do zdejšího ústavu pro duševně choré. Zde se seznámil s podivným správcem, ředitelem i krásnou dívkou, která měla panickou hrůzu z lidského doteku a byla sem zavřena poté, co ukousla svému manželovi ucho. Edward se do ní později zamiluje (jak už to tak bývá). Během svého pobytu zde zjistí metodu léčení duševně chorých, kterou prosazuje ředitel. „Jediný způsob, jak vyléčit duševně chorého, je zlomit ho“ říkával. Edward později objeví skrytou hroznou pravdu uvnitř sklepení a také to, že ta slova jsou pravdivá. Ale to, co mne na celém filmu překvapilo nejvíce, byl konec. Celý film se mi velice líbil, protože byl z prostředí, které mne fascinuje a z doby, kterou mám taky docela rád. K tomu ještě přispívá fakt, že E. A. Poe patří k nejlepším spisovatelům a zakladatelům hororového žánru.

Edgar Allan Poe

Američan Edgar Allan Poe (1809-1849) patří k jedněm z nejznámějších spisovatelů na světě a tady máte několik řádků o něm.

Měl velice těžké dětství- otec i matka byli potulní herci a opustili Edgara do dvou let po jeho narození (matka na zemřela tuberkulózu, otec opustil rodinu hned rok po jeho narození). Zanechali za sebou tři děti – Edgara, jeho mentálně postiženou sestru a bratra, který propadl alkoholismu jako jeho otec a předčasně zemřel. On jako tříletý byl dán do sirotčince, kde se ho však zanedlouho ujala rodina Allanových (proto jeho prostřední jméno) a vychován byl tedy v Liverpoolu v Anglii, která mu svou tajemností poskytla inspiraci na celý život. Vystudoval universitu ve Virginii v USA. Jeho díla byly povětšinou horory, detektivní povídky a temné básně, působily dost depresivně.

Text Marek, Foto z internetu

Pepíček přijde domů a říká mamince: "Mami, mám pro tebe jednu dobrou a jednu špatnou zprávu, kterou chceš slyšet první?"

Maminka: "Tak třeba tu dobrou."

Pepíček: "Dostal jsem jedničku z diktátu."

Maminka: "No vidíš a ta špatná?"

Pepíček: "Není to pravda."

Myslíme si...

Velikonoce se blíží! Víte, proč vůbec jsou???

Velikonoce jsou nejvýznamnější svátky křesťanské církve. Jsou spojené s památkou umučení a vzkříšení Ježíše Krista, je to vzpomínka na jeho zmrtvýchvstání. Ale i pohané před křesťany touto dobou oslavovali příchod jara. A Židé (od kterých je křesťanství odvozeno) slaví osvobození židovského národa z egyptského otroctví (pesach).

Velikonoce se slaví vždy po jarní rovnodennosti, první neděli po jarním úplňku. Tímto způsobem stanovená neděle může být mezi 22. březnem a 25. dubnem. Je to tedy narozdíl od Vánoc pohyblivý svátek. Před Velikonocemi věřící drží 40denní půst (znamená zdržení se jídla a alkoholu, konání dobrých skutků, přípravu na největší křesťanské svátky –Velikonoce). Nejdůležitějšími dny oslav je **Velký pátek** - den ukřížování Krista a ten den by se měl držet největší půst. Největším křesťanským svátkem je ale neděle, tzv. **Boží hod velikonoční** - den, kdy Ježíš vstal z mrtvých a zvítězil nad smrtí.

Jaké jsou velikonoční symboly:

Vajíčko je nejstarší symbol plodnosti, úrody, nového, stále se opakujícího života a vzkříšení.

Pečete **beránka**? Každá židovská rodina obětovala Bohu beránka na znamení boží ochrany a později i jeden ze symbolů Ježíše je právě beránek. Ježíš byl nevinný, čistý a poslušný jako beránek a byl obětován na kříži. Připomínáme si to pečením moučnicku beránka.

K Velikonocům patří neodmyslitelně **pomlázka**. Slovo pomlázka vzniklo pravděpodobně od slova pomlázovat a šlehání dívek má symbolizovat předání svěžesti mladých jarních prutů. Zelenými pruty se „šlehá“, protože symbolizují plodnost a sílu, kterou dívky dodávají. Muži šlehají ženy, aby neuschly. Pomlázkové právo nemají jen kluci. Pro chlapce platí od půlnoci z neděle na pondělí až do dopoledne a v pondělí odpoledne je to už „ ženské pomlázkové právo“, kdy ženy a dívky mohou oplácet šleháním zelenými pruty či upletenou pomlázkou anebo poléváním vodou.

Podle knihy *Lidové tradice* zpracovala Švarcka

VÍTÁME JARO

JARNÍ VÝSTAVA ZŠ Miloše Šolleho

MěÚ Kouřim

31.3.- 1.4. 2015
od 8.15 do 16.00 hod

Přijďte se potěšit výrobky šikovných dětí!
(téma Velikonoce, čarodějnice, Svátek matek)

Bavíme se...

Kočka predátor

(drastický obraz ze života myši a jiných hrabošů)

Kladete si otázku: Jak to, že mám na hlavě kočku a už pár týdnů se mě nechce pustit? Zde se dozvíte odpověď.

Moje míca myši spíše mučí, nežli by je lovila. A nejen myši, ale spíše rejsky- tvrdí, že více pískají a déle vydrží to mučení. Takže to vypadá dost drasticky- kočka sedí patnáct centimetrů od myši nebo rejska a to téměř přesně (naše čiča si dodržuje osobní odstup od myši mučené, který činí 15-25cm). Ťapku má nataženou a po intervalu pěti vteřin bouchá rejska do hlavy, což ho přiměje k písknutí - to kočce pozvedne náladu a začne velice hlasitě vrnět. Protože jí ale nestačí pouhé píísk, tak místo "pohlavku" jde do ringu. Tentokrát na myši skáče jako na trampolíně - to už myš začne pískat pořádně a neustále (proto mají všechny myši tak vysoký hlas- po celé generace je trénují všechny kočky světa), až se jí celý pískací organismus rozhodí a vypne.... To je pro kočku znamení, že přichází čas na změnu hraní. Teď, když z myši nevzejde ani hlásek, kočka začne myš honit.... myš se zpotí, že vypotí všechen tuk - a protože si nedala říct a po celý svůj život žrala jen sýr, tak vypotila celý obsah svého těla kromě kostí - jednoduše "umřela".

Nyní vám vaše čiča přinese myš před vchod, aby se pochlubila a udělala vám radost. A ono to dopadne úplně jinak. Jdete do práce, otevřete dveře, spatříte myš, začnete pištět, rychle " tancovat po špičkách" a hystericky kolem sebe mávat rukama. Vaše micina to uslyší a v domnění, že slyší další myš, přiběhne a kouká na vás s otevřenou pusou - to proto, že spatřila oooobrovskou myš - neboli vás. Jelikož jste micinu po celý její život neučili rozpoznávat zvířátka, teď je vaše chyba, že vás od myši kvůli vašemu šedému kabátu nepozná a skáče vám na hlavu v domnění, že písknete. Poučení. Dejte si bacha a radši svou kočku naučte poznávat zvířátka, aby si vás nepletla s šedivou myší, když si obléknete šedivý kabát!

Kamča

Perličky ze 7.A

- Na co se vás zeptá číšník v restauraci? Máte hlad?
- Nechod' ven! - je to věta kázací.
- Co je voda? To, co máme v hlavě.
- Co je to xenofobie? Fobie ze Xeny.
- Jakou rozlohu má Asie? 44,4km²
- Úryvky ze slohové práce o krtečkovi- Součástí hlavičky jsou usměvavá očka. Šošolku zdobí vlásky. Cupitá po dvou zadních nožkách. - a tohle napíše kluk, od kterého byste to absolutně nečekali, který si hraje na drsňáka
- Já mám psa a krmím ho suchýma bobkama. Myslel jsi granule?..... Emmám, jo.
- Tasemnice žije v tenkém světě.
- Vyskytnou-li se vši, je třeba navštívit svoji hlavu.
- Ach jo... už mi došly vtipné kecy - musím si koupit nové za 15,90Kč.
- Mám pevná stehna - hlavně tady - ukázala na lýtko.
- Krev zastavíš tak, že si dáš na to místo dvacetikorunu. No, a co když ti vlezle pod kůži? Tak budeš o dvacet korun dražší.
- Co znamená : Meine Mutter liest das Buch? Moje máma čte buchtu.

Bavíme se...

Část 7. A přežila lavinu!

Přátelé a kamarádi, tomu nebudete ani věřit! Já sám jsem tomu nevěřil, dokud jsem se o tom nepřesvědčil osobně... Naši spolužáci ze 7.A bojovali o život!

Jak jistě všichni víte, sedmáci již tradičně vyjíždí na lyžařský výcvik. Během týdne na horách se zdálo, že se 7.A vše proběhne v normálu, ale to, co se stalo ke konci... to nám všem vyrazilo dech! Poslední den jsme spokojeni a natěšeni na domov nasedávali do autobusu, který nás měl odvést pryč od našich společných zážitků a dobrodružství. Všichni jsme byli velice zaneprázdněni útrpným nakládáním lyží do autobusu, takže jsme si nevšimli jedné věci. Velmi důležité věci! Málem jsme odjeli, kdyby se v tu ránu nepřihlítila naše paní učitelka s vyděšeným výrazem. Až teprve teď jsme si všimli, že mezi námi není. Tak jsme čekali, že paní učitelka nasedne a společně pojedeme domů. Ale omyl přátelé, to byl jen začátek! Když na nás totiž udýchaná paní učitelka vyhrkla jména, všichni jsme si uvědomili, že žádná z těchto osob není po našich bocích. Pár jedinců zajásalo, myslím, že to byl zrovna František Dvořákův, který pohřešovanému Ludvíkovi dlužil bůra a Bára Červeňková, která se s nepřítomnou Adélou Richtrovou nikdy nedohodla. Ale jinak všichni mlčeli. Každý myslel na něco jiného. Někdo přemýšlel o tom, kde jsou, jiní, jestli se najdou, a jiní, komu případnou jejich lyže, popřípadě jestli si je mohou nechat. Po delších úvahách jsme usoudili, že nemáme času nazbyt a musíme vyjet bez nich. Řekli jsme si, že když nás doma čekají šťavnaté řízky od našich maminek, pár spolužáků nám za to nestojí, beztak jich máme bez nich ještě 21. Jediný, kdo se bojácně vydal zachránit naše spolužáky, byl Ondřej Piškvorek. Takže nás vyrazilo jen 20.

Ale to neuhodnete, co jsem o týden později viděl v televizi! Vyskočil na mě dokument o skupince žáků, kterou zavalila lavina právě v den našeho odjezdu. Sledoval jsem dál a zjistil jsem, že tato skupinka se prohrabala sněhem velkým tunelem až do sousedního Polska! Jeden prý měl tak zmrzlé ruce, že když mu polský prezident podával ruku, jeho vlastní dlaň mu přimrzla k těm prezidentovým. Podle všeho to byli naši spolužáci a ten chlapec se zmrzlými dlaněmi je jistý Honza Kuvrát. Každý z nich dostal ocenění jako šampión odvahy! No řeknu vám... Že jsem pod tu lavinu nespadol s nimi! Naštěstí jsou teď všichni v pořádku zpět u nás ve třídě a panu prezidentovi se u nás moc líbí, musí se teď s Honzou totiž kamarádit, ten led pořád neroztál. Jen by mě zajímalo, kde je Ondra Piškvorek...

Honza

Křížovka o tom, jak znáte pohádky:

1. ... a Mat

2. Motýl ...

3. Dlouhý, široký, ...

4. Princezna se zlatou ...

5. Runcajz bydlí v ...

6. ... bydlí u rybníka

7. ... a Vochomůrka

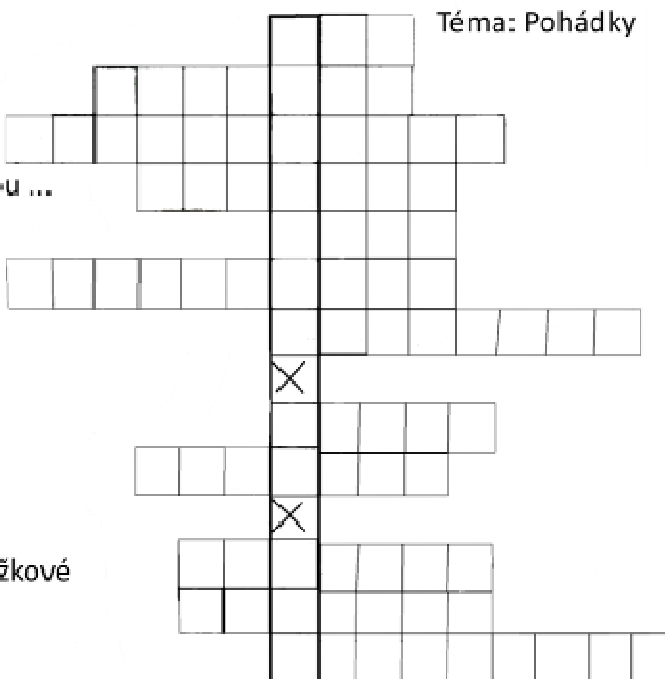
8. Tom a ...

9. Jeníček a ...

10. Pes paní Kadrnožkové

11. ... z klobouku

12. Mach a ...

Téma: Pohádky

Nehete

Bavíme se...

Zpověď mé postele

Jsem Kamčina postel. Je mi 11 let. Půlka mého úložného prostoru je prázdná a druhá plná. Velice mě to štve, protože nejsem vyvážená. Když jsem se přistěhovala ke Kamilině rodině do bytovky, byla jsem nemile překvapená.

Moje panička byla malá urvaná holka, co neuměla říct Ř. Když náhodou dostala přes zadek vařečkou, běžela a skočila na mě tak, že to se mnou otřásl a díky matraci, která je paměťová, jsem tam měla kráter. Pak mě celou poslintala a pobřečela. A když jsem se ptala, co se děje, neodpovídala...jako když mě neslyší. V noci se pořád obracela jako palačinka, takže uprostřed mám od ní kráter (teď už druhý), který mi ubírá na kráse.

Velmi ráda si zvala kamarádky - pro mě to byl horor. Třeba několik malých urvaných dědek na mě skákalo, v rukou drželo deset balonků, skákalo na zem a doufalo, že poletí. No, tohle období vynecháme.... mám na něj špatné vzpomínky.

Když Kamča měla oslavu připadalo mi, že jídlo nebylo k jedení, ale k zasypávání mého nového povlečení. Před dvěma roky o Vánocích jsem

dostala nádherný dárek nové povlečení, které během dne bylo polito kakaem – no, abych pravdu řekla, pak už moc nové nebylo. Můj život nebyl nic moc.

Ale to jsem nevěděla, co mě ještě čeká. Zanedlouho po tom se stalo něco strašného.... **VELICE BOLESTNÉ STĚHOVÁNÍ!!!** Všechny věci ze mě vyndali a pak mě dostávali ze dveří. Vůbec jsem se do nich nevešla, až jsem jim musela vnuknout myšlenku, aby mě postavili na výšku. Ale těch boulí. Pak následovaly schody - velice bolestná záležitost, neboť když už nemohli, tak mě prostě ze schodů pustili - zvedal se mi z toho úložný prostor a otloukaná jsem byla tedy dost. Když ta nekonečná opičí dráha po schodech skončila, naložili mě na vozík a zapomněli mě připoutat, a tak jsem měla co dělat, abych nevypadla. Vůbec jsem nepochopila smysl přestěhování, protože jsme přešli pár metrů a byli tam. V okamžiku, kdy jsem spatřila svůj nový pokoj, tak se mi údivem málem prohnulo dno. Byl to zaprášený, temný kout v kůlně. A tak si tu žiju do dneška. A nikdo o mně vůbec neví.

Kamča

Dětské výroky- z internetu

Strašně jsem se lekl, když maminka onemocněla, protože jsem si myslel, že nám bude vařit tatínek.

Na maminky se nemá křičet, protože jsou prospěšné.

Když se dva lidi do sebe zamilují a poprvé se políbí, hned se zhroutí a nevstanou aspoň hodinu, ale možná i dýl.

Sestra zase měla na vysvědčení samé jedničky. Vsadím se, že mi to dělá naschvál.

Babička je tlustá, protože je plná lásky.

Čím je člověk starší, tím jsou jeho zuby dražší.

Holky neumí čurat ve stoje, protože nevědí, co si mají držet.

Když babičku bolejí zuby, dá je do skleničky.

Já už nemám babičku: zasadili jsme ji na hřbitově.

A maminky se musejí pást, aby jim z prsou teklo mléko?

Švýcarské krávy využívají v první řadě na výrobu čokolády.

Obyvatelé Sardínie se nazývají sardinky.

Když se mi narodil bratříček, dali ho do akumulátoru.

Nejužitečnější zvíře je prase. Každou jeho část můžeme využít: přední a zadní část jako maso, kůži na boty, ze srsti kartáčky a jeho jménem můžeme dokonce i nadávat.

Nejsem pokřtěný, ale očkovaný jsem.

Nevím, kolik je mi roků, protože se to stále mění.

V mamčině bříšku je miminko, jenom nevím, jak ho spolkla.

Bavíme se...

Puzzlík

11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička :

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Barbora Frýdová (Barča) 9.A,
Tereza Švarcová (Švarčka) 8.A,
Marek Čejka (Marek) 7.A,
Jan Bug (Honza) 7.A,
Kamila Holá (Kamča) 7.A,
Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,
Barbora Pavelková (Bára) 7.B,
Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A
Barbora Hykmanová
(Hykmančice) 6.B

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),
Adéla Novotná (Adéla),
Petra Pavelková (Pěťa),
Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Pepíček se ve škole chlubí paní učitelce, že jeho sestra má žloutenku. Učitelka ho pošle domů, aby ji děti nedostaly. Za týden ho potká a ptá se: „Tak co, Pepíčku, jak se daří sestře?“ „Jó, to já nevím, paní učitelko. To víte, než sem dojde z Austrálie další dopis, tak to chvíli trvá.“

„Pepíčku, pročpak jsi přišel pozdě do školy?“ „Protože jedna paní ztratila tisícikorunu.“ „Aha, a tys jí pomáhal hledat, vid’?“ „Ne!!! Stál jsem na té bankovce a musel jsem dlouho čekat, než odešla.“

Přijde maminka z práce domů a ptá se Pepíčka: „Pepíčku, kde mám tu stovku, co byla na stole?!“ Pepíček odpoví: „V obchodě.“

Učitel se ptá Pepíčka: „Pepíčku, s tím domácím úkolem ti pomáhal tatínek?“ „Ne, pane učiteli,“ odpoví Pepíček, „on to celé dělal sám.“

Dvě zlaté rybky v akváriu konverzují: „Věříš v Boha?“ „Jistě, věřím. Kdo by jinak změnil vodu?“

Jezdí autobusy a vlaky na čas? Ne, autobusy jezdí na naftu a vlaky na elektřinu.